

۱۷ شهریورها

روز ننگ حکومت‌های سرمایه‌داری

روز افتخار زحمتکشان

دو سال پیش در ۱۷ شهریور ۵۷، رگبار مسلسل‌های آمریکایی و اسرائیلی در میدان "ژاله" سینه‌ی چندین هزار نفر از مردم زحمتکش و مبارزمان را هدف قرار داد و از میدان "ژاله" میدان "شهدا" ساخت. شهدائی که جویبارهای خونشان چند ماه بعد سیلی عظیم شوکاخرهای ظلم چند هزار ساله‌ی شاهنشاهی را واژگون نمود. دو سال پیش در چنین روزی مادرانی که کودکانشان را در بغل میفشردند، پدرانی که دست فرزند خویش را محکم در دست داشتند و جوانانی که شورمبارزه در درونشان موج میسزد، همگی با عشق به آزادی و مشتهایی کره کرده به مقابله با ارتش برخاستند. مشتهای گره‌کرده‌ای که در بهمن ماه مسلسل شد و با اشغال پادگان‌ها بساط رژیم شاه‌خائن را درهم ریخت و تمام نقشه‌های امپریالیسم را نقش بر آب ساخت.

و بالاخره دو سال پیش در چنین روزی هزاران انسان مبارز در جلوی رگبار و گلوله‌ها سینه سپر کردند و با افتخار در خون غلظتند بیدین امید که در فردای پیروزی‌شان، حاکم بر سر نوثت خویش باشند. اما چنین نشد! پرچم خونینی که به همت زحمتکشان در ۱۷ شهریور در میدان "شهدا" به اهتزاز درآمده بود با استقرار حکومت جدید هر روز بخون بیشتری از زحمتکشان و انقلابیون آغشته‌گشت و پس از گذشت دو سال از حماسه‌ی ۱۷ شهریور، رگبار مسلسل‌ها همچنان زحمتکشان و انقلابیون را درو می‌کنند و بدست‌سازان "جمهوری اسلامی" هر چندگاه در گوشه و کنار این خاک خونین، ۱۷ شهریورهای جدید می‌آفرینند.

دیگر ۱۷ شهریور برای خلق کردتتها یک خاطره نخواهد بود زیرا ۱۷ شهریور را با راه‌درسنندج و سفر، دریا، دیوان، زبان و آه و آه لانان با بدنهای تکه‌تکه شده و سینه‌های سوراخ سوراخ شده‌ایس کرده و می‌کنند و خمپاره‌ها و موشکهای ارتش شاهنشاهی "اسلامی" هر روز بر فراز روستائیان بی‌دفاع کردستان ۱۷ شهریور می‌سازند.

دیگر با ۱۷ شهریور هرگز از خاطر خلق مبارز عرب نخواهد رفت که سال پیش تسمار مدنی (که زمانی مورد تائید تمامی آیات نظام بود و جدیداً مورد تفرین آنان قرار گرفته!) با نفاق پاسداران "سرمایه و تکاوران در میدانهای داغ خرمشهر و میدانهای تیسر اهواز و...، خاطره‌ی جویهای خون اطراف میدان "شهدا" را برای خلق عرب زنده کردند. و سال پیش زحمتکشان ترکمن نیسز در میدانهای خونین کتید و بندر ترکمن با شهدای میدان "ژاله" تجدید خاطره کردند و تا همیشه درس مقاومت زحمتکشان را در برابر حکومت سرمایه‌داران را بخاطر بسیارند.

نه! ۱۷ شهریور هرگز از خاطر صیادان بندرانزلی، کارگران بیکاران اندیمشک و دورود، زحمتکشان تبریز و دانشجویان قهرمان دانشگاهها و... نخواهد رفت که خود هر کدام ۱۷ شهریور جدید را تجربه کرده‌اند، و اینک این فریاد شهدای "۱۷ شهریور"هاست که از تمامی میدانهای کشور بکوش میرسد.

تا حکومت سرمایه‌دارای پابرجاست هر روز ۱۷ شهریور جدید دار انتظار ماست!

- * جاودان باد یاد خاطره‌ی شهدای ۱۷ شهریور *
- * ننگ و نفرت بر سر کوبگران خلق *
- * پیش بسوی تدارک انقلاب سوسیالیستی *

۱۳۵۹/۶/۱۶

سازمان وحدت کمونیستی